

ми сидимо між плесом дзеркала й собою
у центрі літа де
бабки разносять іскри спеки по садах
запалюючи шкірку овочів
що раптом оживають і летять
а всі дерева начеб розбрелись
ще зранку по росі босоніж

хто скаже нам
хто скаже синові якого носиш
як тут перехитрити хижу спрагу що
немов уламок скла
нам ранить душу
замість тіла ?

Збірка « [Від острова до острова](#) », Видавництво Художньої Літератури «Дніпро» Київ,
1993.